

ความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าว ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 The Collaboration in Rice Developing Administration of the Local Administration Offices Located in the Upper-Central Provinces, Region 2

วิลาลินี ชูทอง^{1*}, สมศักดิ์ ศรีสันติสุข¹ และยุภาพร ยูภาศ²
Wilasinee Choothong^{1*}, Somsak Srisontisuk¹ and Yupaporn Yupas²

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการวิจัยแบบตัดขวางที่วิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นสภาพความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณอันมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง 140 คน ซึ่งข้อมูลที่ได้วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมของความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความร่วมมือด้านบุคคลมีระดับปฏิบัติการน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.45 รองลงมา คือ ด้านกระบวนการบริหารมีระดับการปฏิบัติการน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.01 ด้านงบประมาณมีระดับปฏิบัติการน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.92 และด้านวัสดุ/อุปกรณ์มีระดับปฏิบัติการน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.86 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามบทความนี้ได้ขอเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาการบริหารงานภาครัฐ โดยมีติของความร่วมมือทางการบริหารนั้นจะต้องขับเคลื่อนด้วยกระบวนการสร้างผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีวิสัยทัศน์แห่งการบริหารการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยอาศัยบริบทของวิถีชีวิตและสังคมเป็นประเด็นร่วม เพื่อเชื่อมโยงการทำงานอันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวนาในรูปแบบใหม่ที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความร่วมมือทางการบริหาร การพัฒนาข้าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This cross-sectional research study investigated the levels of collaboration for rice developing administration of the local administration offices in different provinces across the Upper-Central Region 2. The quantitative data was collected using a set of questionnaires with 140 respondents. The collected data was analyzed by using descriptive statistics. On the overall, it was shown that the degree of collaboration for rice developing administration in the provinces in the Upper-Central Region 2 was at a low level, mean = 2.05. The itemized investigation showed low level of collaborations in the following areas; The individual level collaboration

¹ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
Program in Public Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University

² คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Faculty of Politics and Public Administration, Mahasarakham Rajabhat University

*Corresponding author; email: wikasaa@gmail.com

(Received: 24 February 2020; Revised: 20 April 2020; Accepted: 30 April 2020)

(mean= 2.45), The administrative preprocess (mean= 2.01), The budget (mean= 1.92), and The materials and procurement (mean= 1.86). The application of this research result was deemed beneficial for public administration. It was suggested that the development of administrative collaboration be driven by promoting area-based leadership. In addition, factors related to ways of living and social traits, which are particular for each locality, should be incorporated into the local administration's working processes to bring about a better quality of lives among the rice farmers.

Keywords: Administrative collaboration, Rice development, local administration office

บทนำ

การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศจำเป็นต้องอาศัยหลักการบริหารจัดการเพื่อสร้างความสมดุลของระบบการบริหารกับความจำเป็นตามบริบทต่าง ๆ ทั้งนี้ การพัฒนาการบริหารขององค์กรภาครัฐต้องเกิดจากการรวมพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ตามกรอบการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ชาติ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่มุ่งในการพัฒนาประเทศในเชิงรุก และพยายามเสริมจุดแข็งขององค์กรเพื่อแก้ไขปัญหาอันเป็นจุดอ่อนขององค์กรและสังคมให้เกิดผลสำเร็จด้วยการบูรณาการความร่วมมือทางการบริหารเพื่อให้เกิดการพัฒนาเชิงพื้นที่

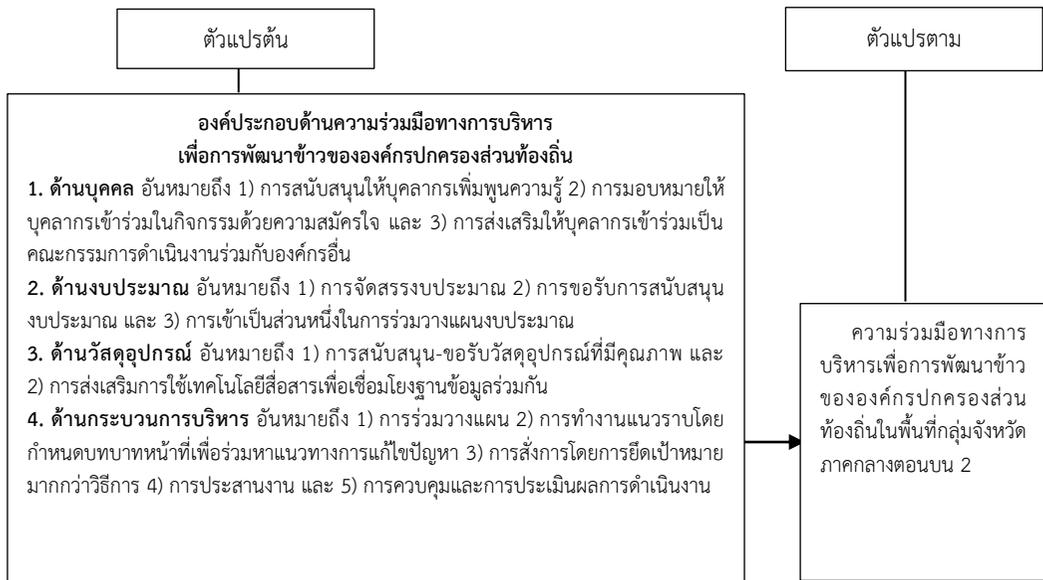
การพัฒนาเชิงพื้นที่ตามบริบทของประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับเรื่องเกษตรกรรมโดยเฉพาะข้าว เพราะข้าวคือวัฒนธรรมทางวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยมาช้านาน อย่างไรก็ตามวิถีชีวิตของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวกลับยากลำบาก อันสังเกตได้จากรายได้เฉลี่ยต่อปีที่อยู่ใต้งานเส้นความยากจน ภาวะหนี้สินต่อครัวเรือน กล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากการขาดการวางแผนและจัดการกับระบบการผลิตที่ดีของเกษตรกร (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2559) รวมถึง เกษตรกรไม่มีความรู้ความเข้าใจที่จะเลือกทางเลือกอื่นที่ดีกว่า อย่างไรก็ตามการดำเนินการของภาครัฐที่ผ่านมาต่างตระหนักถึงความสำคัญของเกษตรกรในเรื่องราคาข้าวที่ตกต่ำ และพยายามที่จะแก้ปัญหาโดยมีนโยบายมุ่งเน้นไปที่เรื่องราคาข้าวเป็นหลัก ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ในเรื่องการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเป็นองค์กรหลักของการพัฒนาเชิงพื้นที่ อีกทั้งยังมีอำนาจครอบคลุมกิจการสาธารณะตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้เริ่มมีบทบาทในการบริหารจัดการกิจการสาธารณะอันเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพแก่กลุ่มอาชีพนับแต่ปี พ.ศ. 2547 โดยอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรซึ่งที่ผ่านมาการดำเนินงานด้านการพัฒนาการทำมาหากินของประชาชนในเขตความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นยังมีหลายหน่วยงานที่ทับซ้อนกัน อันก่อให้เกิดความคลุมเครือในภารกิจ อีกทั้งประเด็นปัญหาด้านสินค้าเกษตร เกษตรกรมักนึกถึงสำนักงานเกษตรเป็นที่ตั้งของการแก้ไขปัญหา โดยอาจกล่าวได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่แล้วยังขาดความเข้าใจในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการปัญหาสาธารณะในพื้นที่ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจการศึกษาในประเด็นสภาพความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาสภาพความร่วมมือของงานวิจัยนี้มีขอบเขตการศึกษาใน 4 มิติ ของทรัพยากรทางการบริหาร คือ 1) ด้านทรัพยากรบุคคล 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ดำเนินงาน และ 4) ด้านกระบวนการบริหาร ซึ่งพื้นที่การวิจัยครอบคลุมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 อันประกอบด้วย 1) จังหวัดชัยนาท 2) จังหวัดสิงห์บุรี 3) จังหวัดอ่างทอง และ 4) จังหวัดลพบุรี อย่างไรก็ตามงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยอาศัยการศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย 1) แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือทางการบริหาร 2) แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น และ 3) แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาข่าว ซึ่งอธิบายกรอบแนวคิดการศึกษาได้ดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา: Wanna (2008: 11); Daniela Grudinschi et al. (2013: 4); สุประวีณ์ มีนา วชิรไตรภพ (2558: 369-370); โกวิทย์ พวงงาม (2552: 110); เรวัต ชาตริวิชญ์ (2539: 116-117); ปรีชา สุวรรณภูมิ และคณะ (2554: 106)

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ประกอบด้วย 1) แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือทางการบริหาร 2) แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น และ 3) แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาข่าว ดังรายละเอียด

แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือทางการบริหาร

ความร่วมมือเป็นการผลักดันให้เกิดการปรับปรุงวิธีการทำงาน รวมถึงเป็นการสร้างการสื่อสารที่ดีให้เกิดขึ้นระหว่างองค์กร นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการเชื่อมโยงทรัพยากรทางการบริหารในอีกทางหนึ่งด้วย Robert & Michael (2003) กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง การทำงานร่วมกันที่เป็นความสัมพันธ์แบบเจาะจงที่ออกแบบมาเพื่อแก้ไขปัญหาด้วยการสร้างหรือร่วมค้นพบวิธีการแก้ไขปัญหาที่มีข้อจำกัด โดยไม่สามารถแยกได้ว่าเป็นผลจากความสำเร็จขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง คำว่าการบริหาร Jay & Albert (1992) ให้คำจำกัดความว่า หมายถึง ภาระหน้าที่ที่เป็นความรับผิดชอบของรัฐที่จะต้องบริหารตามนโยบายเพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดกิจกรรมตามแผนหรือนโยบายที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้คำจำกัดความว่าความร่วมมือทางการบริหารว่า หมายถึง การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการประสานเชื่อมโยงทรัพยากร

เพื่อการแก้ไขปัญหาของพื้นที่ที่ไม่สามารถกระทำได้ด้วยองค์กรเพียงองค์กรเดียว แต่ต้องอาศัยจากหลายส่วนมาร่วมกันออกแบบกฎเกณฑ์ โครงสร้างวิธีการทำงานที่มีความชัดเจน และยิ่งผลไปสู่การสร้างหรือการบรรลุผลร่วมกัน ฌ็อง-ฌัก กูว์เซอ (2557) เสนอกระบวนการความร่วมมือให้เกิดขึ้นในทางการบริหาร 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การร่วมคิด 2) การร่วมวางแผน 3) การร่วมลงมือปฏิบัติ 4) การร่วมกันติดตามประเมินผลและแก้ไขระหว่างทำงาน 5) การร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นเป็นรูปธรรมโดยตรงจากกิจกรรม อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาองค์ประกอบของความร่วมมือในกระบวนการดังกล่าว ผู้วิจัยใช้การพิจารณาตามหลักทรัพยากรทางการบริหาร 4M เป็นกรอบของการประเมินสภาพความร่วมมือทางการบริหาร เนื่องจากเป็นปัจจัยสากลที่องค์กรต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานอยู่ในปัจจุบัน ซึ่ง 4M หมายถึง 1) คน (Man) เพราะคนที่ได้รับการพัฒนาตามทฤษฎีการจัดการแบบวิทยาศาสตร์จะส่งผลให้เกิดการทำงานที่ดีขึ้นได้ และเมื่อพัฒนาความสามารถของคนแล้วต้องหาค่าประกอบที่ 2) เงิน (Money) มาคำนวณให้งานสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างเหมาะสม (Frederick, 1919: 74-75) 3) วัสดุ/อุปกรณ์การบริหาร (Machine) ที่มีศักยภาพในการดำเนินงานให้เกิดประโยชน์ และ 4) วิธีการบริหารจัดการ (Management) ตามหลักการ POCCC ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม (Luther & Lyndall, 1937: 89-98) การศึกษาค้นคว้าวิจัยอธิบายความร่วมมือทางการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นจึงเป็นการอธิบายภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ชี้ให้เห็นแนวทางการแก้ไขปัญหาตามบริบทของพื้นที่ศึกษาผ่านกระบวนการความร่วมมือได้ ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจหน้าที่อันมีลักษณะเป็นบริการสาธารณะซึ่งมุ่งสนองต่อความต้องการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ทั้งนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นผู้ดำเนินการจัดบริการสาธารณะหรืออาจจะทำในรูปของการร่วมกันกับองค์กรอื่นในการบริการสาธารณะก็ได้ วสันต์ เหลืองประภัสร์ (2547: 17-23) กล่าวว่า ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) หน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำ หมายถึง ภารกิจที่ต้องทำและจัดให้มีในพื้นที่รับผิดชอบ ตัวอย่างเช่น การบำรุงทางน้ำทางบก การส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาอบรม การบำรุงรักษาวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญา การส่งเสริมการทำมาหากินของประชาชน และการจัดให้มีตลาดหรือเทศพาณิชย์ เป็นต้น และ 2) หน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะทำตามศักยภาพ หมายถึง กลุ่มภารกิจที่กฎหมายเปิดโอกาสให้ทำได้ ตัวอย่างเช่น การจัดให้มีน้ำเพื่อการเกษตร การจัดให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ การส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว การบำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน เป็นต้น ภารกิจดังกล่าวหากพิจารณาตามบริบทของประเทศไทยและพื้นที่ศึกษาซึ่งเป็นเมืองเกษตรกรรมการทำนาข้าวแล้ว กล่าวได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถขับเคลื่อนภารกิจภายใต้กระบวนการความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนได้

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาข้าว

การพัฒนาข้าวในการวิจัยครั้งนี้มุ่งอธิบายในมิติของการบริหารเพื่อนำไปสู่การยกระดับสินค้า ดังนั้นการพัฒนาข้าวจึงมีความหมายไปในทิศทางของการสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวทั้งในกระบวนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาศักยภาพทางการตลาด โดยอาศัยการระดมทรัพยากรและเทคนิควิธีการต่าง ๆ จากหลายภาคส่วน รวมถึงส่งเสริมการสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อช่วยให้องค์กรหรือภาคส่วนต่าง ๆ สามารถสนับสนุนการพัฒนาข้าวได้โดยง่าย กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน (ม.ป.ป) กล่าวว่า การพัฒนาข้าวสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น การจัดการการเพาะปลูกที่ดีซึ่งจะส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติยังคงอุดมสมบูรณ์ การเสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการตลาดและการกระจายผลผลิตไปสู่ตลาด ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ รวมถึงตลาดซื้อขายข้าวล่วงหน้าเพื่อให้มีขีดความสามารถในการกระจายผลผลิตไปยังผู้บริโภคกว้างขวางขึ้น หรือการผลักดันให้เกิดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ต่าง ๆ สร้างความมั่นใจของผู้บริโภค

มากขึ้น ผู้ผลิตจำเป็นต้องมีการพัฒนาในส่วนขององค์ประกอบของสินค้าควบคู่กันไปด้วย เช่น การสร้างแบรนด์ การหาทางเลือกใหม่ให้กับผลิตภัณฑ์ และการใช้บรรจุภัณฑ์ที่มาจากธรรมชาติ เป็นต้น ทั้งหลายเหล่านี้เกษตรกรจำเป็นต้องได้รับการยกระดับทางความคิดผ่านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจอาศัยความร่วมมือทางการบริหารตามภารกิจเพื่อนำมาสู่การยกระดับคุณภาพของเกษตรกรในพื้นที่ได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบตัดขวาง (Cross-sectional Design) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพียงครั้งเดียวจากหลายหน่วยศึกษา (Unit of Study) แล้วนำข้อมูลนั้นมาวิเคราะห์ในประเด็นสภาพความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าว ซึ่งผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณที่เน้นการใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขเป็นฐานในการยืนยันความถูกต้องของข้อค้นพบ โดยอาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจข้อมูลจากนายกหรือตัวแทนนายกององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970) เป็นฐานในการพิจารณาและได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 140 คน โดยใช้คำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) เชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม ด้วยการหาดัชนีชี้วัดรายข้อที่เรียกว่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) กับผู้เชี่ยวชาญ อย่างไรก็ตามข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามถูกนำมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมสถิติในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) และวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติเชิงบรรยายอันประกอบด้วย ค่าความถี่ อัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลด้วยตารางโดยแปลความข้อมูลตามเนื้อหาที่ได้

ผลการวิจัย

การศึกษาสภาพความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 สามารถสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปขององค์กร และ 2) ข้อมูลความร่วมมือฯ ผลการวิจัยในส่วนของข้อมูลทั่วไปองค์กร พบว่า กลุ่มองค์กรผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นองค์กรบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 64.3 เทศบาลร้อยละ 35.7 ตามลำดับ โดยองค์กรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่กระจายอยู่ในจังหวัดชัยนาทร้อยละ 30.6 จังหวัดลพบุรีร้อยละ 26.8 จังหวัดสิงห์บุรีร้อยละ 22.3 และอ่างทองร้อยละ 20.4 ตามลำดับ และในส่วนของข้อมูลความร่วมมือทางการบริหารฯ รายละเอียดดังตาราง 1 ซึ่งผู้วิจัยจำแนกสภาพความร่วมมือฯ โดยอาศัยค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติด้านความร่วมมือ

ตาราง 1 สภาพความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ลำดับ	ความร่วมมือทางการบริหารฯ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านบุคคล				
1.	องค์กรของท่านได้สนับสนุนให้บุคลากรเพิ่มพูนความรู้ในด้านการพัฒนาข้าวร่วมกับองค์กรอื่น	2.41	1.187	น้อย
2.	องค์กรของท่านมีการมอบหมายให้บุคลากรเข้าร่วมในกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาข้าวกับองค์กรอื่น	2.58	1.063	น้อย
3.	องค์กรของท่านเคยเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจกรรมการพัฒนาข้าวร่วมกับองค์กรอื่น	2.36	1.132	น้อย
	รวม	2.45	.999	น้อย

ลำดับ	ความร่วมมือทางการบริหารฯ	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านงบประมาณ				
4.	องค์กรของท่านได้จัดสรรงบประมาณเพื่อกิจกรรมการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	1.82	.838	น้อย
5.	องค์กรของท่านได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	1.85	.883	น้อย
6.	องค์กรของท่านได้มีส่วนร่วมกับองค์กรอื่นในการวางแผนงบประมาณเกี่ยวกับการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	2.08	1.029	น้อย
	รวม	1.92	.816	น้อย
ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ดำเนินการ				
7.	องค์กรของท่านได้สนับสนุนเครื่องมือ วัสดุ/อุปกรณ์ และ/หรือเทคโนโลยีให้กับองค์กรอื่นในการทำกิจกรรมการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	1.83	.833	น้อย
8.	องค์กรของท่านได้ขอรับการสนับสนุนเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่มีศักยภาพจากองค์กรอื่นเพื่อทำกิจกรรมการพัฒนาเข้าร่วม	1.89	.933	น้อย
	รวม	1.86	.809	น้อย
ด้านการบริหารจัดการ				
9.	องค์กรของท่านมีการกำหนดแนวทางความร่วมมือด้านการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	1.96	.795	น้อย
10.	องค์กรของท่านมีการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	2.13	.870	น้อย
11.	องค์กรของท่านมีการวางแผนเป้าหมายในการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	2.06	.982	น้อย
12.	องค์กรของท่านร่วมกับองค์กรอื่นดำเนินกิจกรรมโครงการเพื่อการพัฒนาเข้าร่วม	2.15	.914	น้อย
13.	องค์กรของท่านมีการหาแนวทางการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	2.13	.833	น้อย
14.	องค์กรของท่านมีการร่วมหาแนวทางแก้ไขปัญหาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	2.13	.817	น้อย
15.	องค์กรของท่านมีการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่บุคลากรได้ทราบถึงความจำเป็นของการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	2.07	1.032	น้อย
16.	องค์กรของท่านได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจต่อแนวทางการพัฒนาเข้าร่วม	1.65	.823	น้อยที่สุด
17.	องค์กรของท่านมีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรอื่นในด้านการพัฒนาเข้าร่วม	2.46	1.022	น้อย
18.	องค์กรของท่านมีการพึ่งพากับองค์กรอื่นในการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาเข้าร่วม	2.06	1.011	น้อย
19.	องค์กรของท่านได้มีส่วนในการติดตาม หรือประเมินความสำเร็จของกิจกรรมการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	1.73	.945	น้อยที่สุด
20.	องค์กรของท่านมีการทำบันทึกความร่วมมือในการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่น	1.59	.817	น้อยที่สุด
	รวม	2.01	.710	น้อย
	รวม	2.05	.713	น้อย

จากตาราง 1 พบว่า ความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่ค่าเฉลี่ย 2.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพความร่วมมือด้านบุคคลมีระดับปฏิบัติการน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 2.45 รองลงมา คือ ด้านกระบวนการบริหารมีระดับการปฏิบัติการน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 2.01 ด้านงบประมาณมีระดับปฏิบัติการน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 1.92 และด้านวัสดุ/อุปกรณ์มีระดับปฏิบัติการน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 1.86 ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสภาพความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 เป็นรายด้านพบว่า

ด้านบุคคล องค์กรมีการมอบหมายให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่นในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 2.58 รองลงมาคือการสนับสนุนให้บุคลากรเพิ่มพูนความรู้ในด้านการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่นในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ยที่ 2.41 และองค์กรเคยร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาร่วมกับองค์กรอื่นในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 2.36 ตามลำดับ

ด้านงบประมาณ องค์กรได้มีส่วนร่วมร่วมกับองค์กรอื่นในการวางแผนงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเข้าร่วมในระดับน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 2.08 รองลงมาคือ องค์กรขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมจากองค์กรอื่นในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 1.85 รองลงมาคือ องค์กรได้จัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่นในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 1.82 ตามลำดับ

ด้านวัสดุ อุปกรณ์ องค์กรได้ขอรับการสนับสนุนเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และหรือเทคโนโลยีที่มีศักยภาพจากองค์กรอื่นเพื่อการทำกิจกรรมการพัฒนาเข้าร่วมในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 1.89 และองค์กรได้สนับสนุนเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และหรือเทคโนโลยีให้กับองค์กรอื่นในการทำกิจกรรมการพัฒนาเข้าร่วมในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 1.83 ตามลำดับ

ด้านกระบวนการบริหาร องค์กรได้มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรอื่นในด้านการพัฒนาเข้าร่วมในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 2.46 รองลงมาคือ องค์กรมีการร่วมทำกิจกรรมโครงการเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมกับองค์กรอื่นในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 2.15 และองค์กรมีการร่วมวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาเข้าร่วมของพื้นที่กับองค์กรอื่น มีการหาแนวทางการการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมกัน และมีการร่วมแก้ไขปัญหาเข้าร่วมกับองค์กรอื่นในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 2.13 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามหากพิจารณาความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรายจังหวัดสามารถเปรียบเทียบภาพรวมของสภาพความร่วมมือทางการบริหารได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 ความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายจังหวัด

ลำดับ	จังหวัด	สภาพความร่วมมือ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ชัยนาท	2.09	.730	น้อย
2	สิงห์บุรี	2.08	.767	น้อย
3	ลพบุรี	1.89	.563	น้อย
4.	อ่างทอง	2.16	.796	น้อย

จากตาราง 2 พบว่า ความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอ่างทองมีความร่วมมือฯ อยู่ในระดับน้อยที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.16 รองลงมาคือ จังหวัดชัยนาทมีระดับความร่วมมือฯ น้อย ที่ค่าเฉลี่ย 2.09 จังหวัดสิงห์บุรีมีระดับความร่วมมือฯ น้อย ที่ค่าเฉลี่ย 2.08 และจังหวัดลพบุรีมีความร่วมมือน้อยที่สุด ที่ระดับ 1.89 ตามลำดับ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามในส่วนของข้อเสนอแนะด้านการสร้างความร่วมมือทางการบริหารฯ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอที่น่าสนใจในการนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการสร้างความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมฯ โดยจัดกลุ่มเนื้อหาออกเป็น 4 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ 1) ทิศทางความร่วมมือฯ ระหว่างองค์กร 2) ความต้องการในสิ่งสนับสนุนในการดำเนินการและการสร้างความร่วมมือ 3) ภาพอนาคตที่จะเกิดประโยชน์กับพื้นที่ และ 4) ปัญหาที่พื้นที่ประสบ ซึ่งทั้งหมดนี้ถูกนำเสนอในรูปแบบของตารางสรุปและอธิบายพร้อมยกบางประโยคในบางช่วงของข้อเสนอแนะมาประกอบการอธิบาย รายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการสร้างร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2

ประเด็น	ชัยนาท	สิงห์บุรี	ลพบุรี	อ่างทอง
1. ทิศทางความร่วมมือฯ ระหว่างองค์กร	✓	✓	✓	✓
2. ความต้องการในสิ่งสนับสนุน	✓	✓	-	-
3. ภาพอนาคตที่จะเกิดประโยชน์กับพื้นที่	✓	✓	✓	-
4. ปัญหาที่พื้นที่ประสบ	✓	✓	✓	✓

จากแบบสอบถามผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อเสนอแนะดังสรุปตามตาราง 3 ซึ่งสามารถอธิบายเป็นรายประเด็นเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างร่วมมือฯ ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1. เรื่องทิศทางความร่วมมือฯ ระหว่างองค์กร พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพื้นที่กลุ่มภาคกลางตอนบน 2 มีแนวโน้มทางความคิดเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่าสามารถผลักดันให้เกิดความร่วมมือฯ ได้ ดังจะสังเกตได้จากประโยคของข้อเสนอแนะจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรี ที่ว่า

“..หากหน่วยงานการเกษตรต้องการขอความร่วมมือในกิจกรรมเทศบาลยินดีที่จะให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาชุมชนให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”

อย่างไรก็ตามการสร้างร่วมมือจำเป็นต้องเกิดจากสัมพันธภาพที่ดีระหว่างองค์กรเพราะจะนำไปสู่การพัฒนาในระยะยาว พิจารณาได้จากประโยคหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรีที่ว่า

“..ยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับทุกองค์กรที่จะเข้ามาพัฒนาข้าวในพื้นที่เสมอ แต่ขอให้องค์กรนั้นเข้ามาด้วยความจริงใจที่จะพัฒนาจริง ๆ ..”

ประเด็นที่ 2 เรื่องความต้องการในสิ่งสนับสนุน พบว่า แนวทางหนึ่งของการขับเคลื่อนการสร้างร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนาข้าวคือ “การอำนวยความสะดวกในการประสานงานเพื่อขอความร่วมมือ” และ “การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้” รวมถึง “การส่งเสริมงบประมาณรายจ่ายจากภาครัฐในการให้ความรู้และการพัฒนาเรื่องข้าวในท้องที่” ดังที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้ข้อเสนอไว้

ประเด็นที่ 3 เรื่องภาพอนาคตที่จะเกิดประโยชน์กับพื้นที่ พบว่า หากเกิดความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำไปสู่การเพิ่มมูลค่า และการสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรดังส่วนหนึ่งของข้อเสนอขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสิงห์บุรีที่ว่า “...สามารถสร้างรายได้ของคนในพื้นที่และเป็นการรับประกันราคาผลผลิต” นอกจากนี้ภาพอนาคตที่ควรจะต้องเกิดและยังผลให้ความร่วมมือนั้นประสบความสำเร็จได้คือ การสร้างความชัดเจนในการสร้างร่วมมือในประเด็นนี้ ดังข้อเสนอหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสิงห์บุรี ชัยนาท และลพบุรีที่ว่า “ความร่วมมือระหว่างองค์กรควรมีขอบเขตที่ชัดเจน”

ประเด็นที่ 4 เรื่องปัญหาที่พื้นที่ประสบ พบว่า การประสานความร่วมมือ และการพัฒนากระบวนการผลิตข้าวยังเป็นการทำงานแบบแยกส่วนและขาดการให้ความสำคัญของการพัฒนาในเรื่องนี้ อันสังเกตจากประโยคในแบบสอบถามที่กล่าวไว้ว่า “ไม่ได้รับการติดต่อขอความร่วมมือจัดกิจกรรม...ไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาข้าวร่วมกับ อบต. โดยส่วนใหญ่จะประสานไปยังผู้นำชุมชนโดยตรง”

ความดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยสามารถอนุมานได้ว่าความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ มีบทบาทเป็นเพียงองค์กรสนับสนุนมิใช่องค์กรหลักของการสร้างร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าว อย่างไรก็ตามด้วยบทบาทใดองค์กรฯ สามารถเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพชาวนาไทยได้ในอีกทางหนึ่ง

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ได้ข้อค้นพบที่สามารถนำมาอภิปรายผลในประเด็นความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ได้ดังนี้

1. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ด้านบุคคล ผลการวิจัยพบว่า มีระดับความร่วมมือน้อยเนื่องจากกิจกรรมการพัฒนาข้าวอันเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามวิถีของคนในพื้นที่นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่หยิบยกประเด็นการพัฒนาบุคลากรมาเป็นประเด็นหลักของการพัฒนา นอกจากนี้ผลการวิจัยการขับเคลื่อนการทำงานโดยส่งเสริมและเปิดโอกาสให้บุคลากรมีบทบาทในกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาร่วมกับองค์กรอื่นนั้น ดวงทิพย์ วิบูลย์ศักดิ์ชัย (2555) ได้ศึกษาความร่วมมือทางการบริหาร พบว่า การอาศัยหลักการประสานงานและการทำงานร่วมกันแบบไม่เป็นการและไม่มีระเบียบมากเกินไปทำให้เกิดประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านความร่วมมือลักษณะของความไม่เป็นเครือข่าย นอกจากนี้ ปิยะพงษ์ บุขบงก์ และคณะ (2560) กล่าวในประเด็นเดียวกันว่า การเป็นพันธมิตรทางการทำงานยังเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือทางการบริหารได้ในอีกทางหนึ่ง

2. ความร่วมมือฯ ด้านงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า มีระดับความร่วมมือน้อยเนื่องจากองค์กรฯ มองว่าไม่ใช่หน้าที่หลักอันสัมพันธ์กับการจัดสรรงบประมาณจึงมิได้มอบหมายให้มีผู้ดูแลกิจกรรมในส่วนนี้เป็นการเฉพาะ อย่างไรก็ตามพบว่า เมืองศรีรองครุศรีรองครุปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งได้เป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนงบประมาณในกิจกรรมการพัฒนาข้าวร่วมกับองค์กรอื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปในลักษณะขององค์กรสนับสนุนมีข้อควรระวังของการพัฒนาในประเด็นความร่วมมือเพื่อการพัฒนาข้าว ทั้งนี้อาจเนื่องจากการกิจด้านการพัฒนาข้าวมิใช่ภารกิจหลักขององค์กรแต่เป็นภารกิจที่องค์กรฯสามารถเลือกกระทำได้ ดังที่ วิสันต์ เหลืองประภัสร์ (2547) ได้กล่าวไว้การส่งเสริมการทำมาหากิจของประชาชนเป็นภารกิจที่เทศบาลเลือกกระทำได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าขึ้นอยู่กับการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นการพัฒนาในพื้นที่ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการวางแผนการจัดทำงบประมาณขององค์กร

3. ความร่วมมือฯ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ดำเนินการ ผลการวิจัยพบว่า ความร่วมมือในประเด็นนี้เกิดขึ้นน้อยที่สุดเมื่อพิจารณาจากทั้ง 4 ประเด็น ของความร่วมมือทางการบริหารฯ ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีได้มีภารกิจหลักสำคัญในเรื่องนี้ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในส่วนก่อนนี้ ดังนั้นความร่วมมือจึงเป็นไปในทิศทางของการขอรับการสนับสนุนเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่มีศักยภาพจากองค์กรอื่นเพื่อการทำกิจกรรมการพัฒนาข้าว

4. ความร่วมมือฯ ด้านการบริหารจัดการ ผลการวิจัยพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรแม้จะอยู่ในระดับน้อยแต่เป็นนิมิตรหมายอันดีที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมให้องค์กรมีการร่วมทำกิจกรรมทั้งในการร่วมวางแผน การหาแนวทางการปฏิบัติ และร่วมแก้ไขปัญหาข้าวกับองค์กรอื่นในโครงการเพื่อการพัฒนาข้าว ซึ่งกิตติศักดิ์ แสงทอง (2557) ศึกษาความร่วมมือทางการบริหารและกล่าวไว้ในผลการศึกษาร่วมกันว่าวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันในองค์กรเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสร้างความร่วมมือ นอกจากนี้ ดวงทิพย์ วิบูลย์ศักดิ์ชัย (2555) กล่าวในประเด็นความร่วมมือทางการบริหารไว้ว่า การสร้างความร่วมมือนั้นองค์กรควรระบุวัตถุประสงค์ของงาน ผู้รับผิดชอบ และการทำงานที่ชัดเจน รวมถึงการสร้างและพร้อมทำความเข้าใจร่วมกันในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความสำเร็จการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในงานวิจัยชิ้นนี้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอไว้ว่าความร่วมมือระหว่างองค์กรควรมีขอบเขตที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับนโยบาย

การพัฒนาการบริหารงานภาครัฐในมิติของความร่วมมือทางการบริหารจะต้องขับเคลื่อนด้วยกระบวนการสร้างผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีวิสัยทัศน์แห่งการบริหารการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยอาศัยบริบทของวิถีชีวิตและสังคมเป็นประเด็นร่วม เพื่อเชื่อมโยงการทำงานอันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวนาในรูปแบบใหม่ที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน

กลไกการปฏิบัติงานประการที่มีความสำคัญต่อการสร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้นและดำเนินต่อ คือ การประสานงานที่ดี จะสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างองค์กรให้คงอยู่และยาวนานคือ การสร้างความไว้วางใจ ซึ่งจะสร้างผลงานที่เกิดประสิทธิผลกับภารกิจขององค์กรได้จำเป็นต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างองค์กรที่มีขอบเขตการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาประเด็นความร่วมมือทางการบริหารเพื่อการพัฒนาข้าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ควรมีการศึกษาโครงสร้างองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานในลักษณะการทำงานร่วมกัน
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยภายในของแต่ละระดับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนางานเนื่องจากข้อค้นพบจากงานวิจัยพบว่า ความจริงใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์อันอาจนำไปสู่การเกิดความร่วมมือได้

เอกสารอ้างอิง

- กิตติศักดิ์ แสงทอง. (2557). รูปแบบความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน:กรณีศึกษาพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากในภาคใต้ของประเทศไทย (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, กรุงเทพฯ.
- กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน. (ม.ป.ป). ความสำคัญของการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร. สืบค้น 1 กันยายน 2560, จาก <http://www.sceb.doae.go.th/data/>
- โกวิทย์ พวงงาม. (2552). การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ณัฐภัทร์ เจียรภักดิ์. (2557). รูปแบบความร่วมมือทางระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุขในการผลิตกำลังคนด้านสุขภาพสำหรับชุมชน (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ดวงทิพย์ วิบูลย์ศักดิ์ชัย. (2555). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม (ดุชนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ปิยะพงษ์ บุชบงก์ และคณะ. (2560). โครงการวิจัย เรื่อง การสร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการท้องถิ่น:สำรวจแนวปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. สืบค้น 22 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <http://www.pcrp-org.com/home>.
- ปรีชา สุวรรณภูมิ และคณะ. (2554). รูปแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1 ประเทศไทย. วารสารสมาคมนักวิจัย, 16(3), 102-117.
- เรวัต ชาตรีวิศิษฐ์. (2539). การบริหารองค์กรยุคใหม่. กรุงเทพฯ: ธรรมนิติ.
- วสันต์ เหลืองประภัสร์. (2547). ภารกิจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. นนทบุรี: ธรรมดาเพรส.
- สุประวีณ์ มีนา วชิโรทรภพ. (2558). การจัดการความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน ในการควบคุมมาตรฐานตลาดสดในเขตกรุงเทพมหานคร (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2559). จำนวนหนังสือเฉลี่ยต่อครัวเรือน จำแนกวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2543 – 2558. สืบค้น 29 สิงหาคม 2559, จาก <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries11.html>.

Daniela, G., Leena, K., Timo, H., Jukka, H., Sanna, S., & Antti, P. (2013). Management Challenges in Cross-Sector Collaboration: Elderly Care Case Study. *The Innovation Journal: The Public Sector Innovation Journal*, 18(2), 7.

Frederick, W. T. (1911). *The principles of scientific management*. Retrieved April 21, 2020, from <https://wpscms.pearsoncmg.com/wps/media/objects/3109/3184076/taylor.pdf>

Jay, M. S., & Albert, C. H. (1992). *Classics of Public Administration* (3th ed.). California: The Dorsey Press.

Krejcic, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

Luther, H. G., & Lyndall, U. (1937). *Papers on the science of administration: The Principles of Organization*. Retrieved April 21, 2020, from <https://archive.org/stream/paperscienceo00guli#page/n105/mode/2up>

Robert, A., & Michael, M. G. (2003). *Collaborative Public Management: New Strategies for Local Governments*. Georgetown University Press; Washington, D. C.

Wanna, J. (2008). *Collaborative Government: Meaning, Dimensions, Drivers and Outcomes*. from <http://www.jstor.org/stable/pdf/j.ctt24h315.6.pdf>.